

Mille ajalle parantumislupaukset

Lari Launonen viittaa Daniel Bourdantén oppiin parantumisen viivästymisessä. (Ristin Voitto 47, 2010). Jotkut muutkin selittävät, että parantumislupaukset kuuluvan, ainakin osittain, ylönousemuksen jälkeiseen aikaan. Langenneet ihmisen perusolemukseen kuuluu tehdä väistöliikkeitä Jumalan lupausten suhteen. Jos ne eivät toteudu omassa elämässä ja palvelustehtävässä, ne selitetään ulos. Selittäjää on useimmiten turha koettaa taivutella Raamatun tielle. Uskon apostoli Smith Wigglesworth ei käynyt opillisia kiistelyjä esimerkiksi siitä, voiko uskovassa olla riivaaja. Jos joku oli pahan hengen ahdistama, hän ajoi hengen ulos ja väittely oli tarpeeton.

Matteus lainaa (8:17) Jesajan (53:4, 5) ennustusta parantumisesta. Kun Jeesus paransi sairaita, niin ennustus toteutui fyysisenä parantumisena tässä ajassa eikä vasta ylönousemuksen jälkeen. Kun Jeesus antoi lähetyskäsken 12:lle apostolille ja 70:lle muulle niin hän sisälsi fyysisen parantamisen ja riivaajien ulosajon tähän aikaan. Kirjeessään Pietari (2. 2:24) ja Jaakob (5:14, 15) sovelsivat Jeesuksen haavojen kautta parantumista alkuseurakunnan jokapäiväiseen elämään.

Lari viittaa Timoteuksen, Trofimoksen ja Eparodituksen mahdollisiin sairauksiin. Kun olin nuori, niin lähes jokainen sairas joutui seurakunnissamme ottamaan noiden veljien paikan. Juuri kenellekään ei liennyt jonkun sellaisen paikkaa, joka parantui Jeesuksen ja Hänen seuraajiensa toiminnan kautta. Myös jotkut saarnaajat rinnastivat itsensä noihin kolmeen. Lisärasitteena oli Paavalin oletettu heikkonäkisyys ja pistin lihassa. Samaistuttiin Paavalin oletettuihin sairauksiin, mutta ei parantavaan lahjaan, joka hänessä voimallisesti vaikutti. (Käsittelen asiaa kirjassani Betesdan lammikolla.)

Raamatun lupausten **ulosselittelyyn** on olemassa lääke: Sellaisen ”helluntaiherätyksen”, joka ei käytännössä koe ihmeitä, on paras luopua tavattoman monipuolisesta ohjelmoinnistaan ja mennä nöyränä Jumalan eteen. Itsetutkistelussa tulee kysyä Jumalalta, että mikä on vialla, kun Jumalan lupaukset eivät täyty toiminnassa. Tosin täytyy myöntää, että seurakuntatyö tulee olla monisäikeistä, mutta ei ole oikein vähätellä ja laiminlyödä niitä pääelementtejä, jotka nousevat voimakkaasti esille Raamatun työmallista.

Jumala lupaa menestyksen niille, jotka noudattavat Hänen käskyjään. Äärimmäinen menestysteologia puolestaan tekee vain sen virheen, että se unohtaa kaiken versovan ristin varjossa. Ristin ottamiseen kuuluu itsensä kieltäminen ja uhrautuvaisuus sekä valmius kohdata myös vainoja. Menestysteologin ei olisi pakko ajaa kalleimmalla autolla eikä elää ylellisesti. Äärimmäisen menestysteologin uhraaminenkin on pielessä. Hän uhraa, että saisi takaisin ja rikastuisi. Raamatun tie on antaa ja olla toivomatta saavansa mitään takaisin. (Matt. 6:3 ja Luuk. 6:32-35.)